

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sunt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 13 Februarie, 1887.

— Puțini oameni sunt astăzi la noi, cari să se ocupe cu adevărat interes de afacerile bisericești, ci din contră auzim pre cei mai mulți mireni zicând, că afacerile bisericești sunt lucruri popesci. Nu am împărțit și nu vom împărți nici odată aceste vederi, și cu atât mai puțin nu le putem împărți, cu cât vine statutul organic și chiamă pre elementul mirean, ca să eșercite o influență hotărâtă în afacerile bisericești noastre.

Cum că, încât este îndreptățită aceasta dispoziție a statutului organic, nu o vom discuta, dar constatat este și rămâne, că mireni sunt aji un factor decizător în treburile bisericești, și rămâne numai, ca ei să eșercite aceasta influență în mod bine-făcător asupra bisericești și asupra instituțiilor ei.

Și dacă vrem să fim drepiți, trebuie să recunoașcem, că ce altă este aji clerul bisericești noastre, decât nisce aleși ai poporului, pentru a servi în intereselor lui, și a administra tainele. Va se zică, nici într-o biserică nu există și nu poate să existe o legătură mai naturală și mai intimă între cler și popor, decât tocmai la noi.

Durere însă, că aceasta legătură pe di ce merge începe a se slăbi în loc de a se întări, și la slăbirea acestei legături în mare parte poartă vina inteligență mireană. Un avocat, judecător, pretore sau notariu, puțin pond pune el pe biserică și organele ei, și ca să o dovedească aceasta, în prima linie caută și folosește ori ce ocaziune a discredita clerul în fața poporului, și în mod demonstrativ ignorează ori ce act religios, nerefectând poate, că prin aceasta produce efect demoralizator și pentru poporul, care nu e destul de matur de a rezona.

Sunt rari, de tot rari sunt bărbații nostri mireni, cari caută puncte de întâlnire cu preoțimea, cari aprepiază poziția preotului, cari îi vin în ajutor cu cuvântul și cu fapta și așa zicând, promovează pe față interesele bisericești, cari lucră cu succes la dezvoltarea și consolidarea bisericești, și acei rari, fie siguri, că și asigură recunoștința posterității.

Ne am pus de multe ori întrebarea, că ce poate fi cauza, de tocmai preoțimea noastră în cele mai multe locuri nu poate trăi în armonie cu inteligența, și din ce am aprepizat aceasta întrebare mai mult, dintr-aceea am vădut, cât de greu ne este a da un răspuns nimerit

Ne vom încerca totuși a scoate la lumină unele din multe cauze, din cari se nasc cele mai multe frecări între cler și popor, sau mai bine zis conducătorii poporului, ca astfel arătate pe față, să poată fi luate în considerare, și să se poată lua în aprepție.

Unul dintre motivele principale, cari contribuie la începerea dușmăniilor, sau cel puțin al personalităților este de regulă, dorința și pofta unora a fi cărmuitorii tuturor afacerilor.

Dacă noi oamenii am recunoașce și am fi dispuși a concede, că conducerea compete aceluia, care e mai apt, cu judecată mai limpede, lucrurile s'ar desvolta în mod firesc, coalisiune nu ar fi în veci, și armonia nu s'ar conturba nici când între noi.

Sunt însă unii oameni dela fire iubitori și rêvnitori după mărire, popularitate, și apoi pentru asigurarea intereselor lor personale și materiale caută a delătura pre toți, cari ar avea opinii contrare de ale lor, nu se sfîșce ași lua refugiu la tot felul de arme oneste și neonest, legali și nelegali, numai ca să-și ajungă scopurile.

Dacă aceste arme le întrebuițează un bărbat din cler, ele sunt de condamnat, și atunci dacă se descarcă asupra capului seu furtuni, fie în stare a le purta, căci el și le-a procurat, și poziția, la care a ajuns prin sugrumarea dreptului altora, prin călcarea datorințelor sale nu-i dau titlu de recompensă din partea nimenuia, și și mai puțin, ca să fie apărât de superiorii sei. Biserica totdeauna pentru astfel de oameni a aplicat pedepsele cuvenite, dar mic și de tot neînsemnat este numărul acestor soiuri de oameni.

Ce poate însă biserica face, față de credincioșii sei mireni, cari află de cuviință a persifla tot, ce e bisericesc și în cele din urmă chiar a sumuța pre popor la neascultare și la neîmplinirea datorințelor, și astfel fără de cea mai mică muștrare sufletească distrug biserica din temeliele ei?

Eată o întrebare, care trebe să dea mult de cugetat celor ce conduc aji biserica.

Și oare mic și neînsemnat este numărul acestor soiuri de oameni? sau doară că ei se găseșc aproape în fie care comună în chip de primari, notari, foști soldați sau semidocti, cari durere — dar fără sfială o putem susține — că se înmulțesc pe di ce merge, fără a aduce vre un folos bisericești sau națiunei.

Acest rău accentuat, trebe să ne pună cu atât mai mult pe serioase îngrijiri, cu cât vedem, că or-

ganele statului împintenează pe oamenii de acest calibru, ca să înceapă lupta contra preoțimei, contra clerului în genere și contra scoalei confesionale spre cea mai mare daună a moralității publice din popor și din societatea românească.

Sub astfel de împregiurări, e bine și consult să se aplice aksioma: „Cel cu minte cedează.” Tact, blădețe și cruțare se cere din partea preoțimei pentru de a preveni răul, ca să nu se generalizeze din ce în ce.

Vădend cei ce ne lovesc cu petrii, că le răspundem cu pâne, vor recunoașce superioritatea preoțimei și ea numai așa va impune. Poporul va vedea numai decât, că pe a cui parte e dreptatea, și de iubirea poporului putem fi siguri prin împlinirea oficiului cu acurateță, ear de popor nu este ertat a ne despărți.

Revista politică.

Toate sferile politice și îndreaptă atențiunea spre Germania. Timpul alegerilor din această împărăție se privesce de timpul, în care se croeșce o politică hotărîtoare în Europa. Și nu fără cuvânt, căci nu se pot ignora așa de ușor eșfortările cele mari ale tuturor persoanelor de stat din Germania. Împăratul, cancelarul de fer, papa, vestitul comandant Moltke, toți au căutat toate mijloacele numai și numai să reușască cu majoritatea, care să fie cu trup cu suflet pentru septenat. Dacă s'a împlinit sau nu voia acestor bărbați cu siguranță încă nu se poate spune, dar foile aduc scirea di de di, că rezultatul alegerilor e favorabil pentru dl Bismarck, și astfel nu va mai fi silit să disolve parlamentul.

Dacă luptele electorale din Germania au atras atențiunea întregii Europe, apoi cu deosebire au atras atențiunea Franciei. Din Paris se scrie, că rezultatul alegerilor se asteaptă cu mare nerăbdare. Persoanele politice așa vorbesc, că septenatul va obține majoritatea și cu aceasta va perî pricina cea mare a neînțelegerilor dintre Francia și Germania. Chiar J. Ferry e de părere, că Germania e convinsă despre atitudinea linistită a Franciei. Jurnalele franceze iau notiță d'ocamdată numai despre numărul celor aleși, și rezervă însă dreptul a face mai târziu comentariile lor. Cele mai normative se ocupă cu alegerile din Elsația și Lotaringia, esprimându-și bucuria față de alegători, că n'au uitat, că locuiesc pe un pământ, care a fost rupt în un ceas nefericit de Francia, și care e menit pentru Francia. Nici o amenințare și nici manifestul lui Hohelohe n'a fost în stare

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

Крѣзи антрѣль дѣмнезѣх пзринтеле. атоѣ циниторѣль фзкзторю чѣюаши ши аль пзмзнтѣльши тѣтѣрѣль вѣзѣтѣлѣрѣ ши невѣзѣтѣлѣрѣ, ши лѣтрѣнѣль домнѣль іѣ хѣ фѣюль лѣ дѣмнезѣх зѣнѣль нѣкѣтъ, че е дела пзринтеле нѣкѣтъ май наните де тоци вѣчи. лѣминѣ дѣи лѣминѣ. дѣмнезѣх адеверить дѣла дѣмнезѣх адеверать нѣкѣтъ. мѣрѣ нѣ фзкѣтъ, антрѣль фирѣ а пзринтелеши че кѣ динѣль фѣрѣ тѣате пѣнтѣрѣ нѣи ѣминѣ. ши пзнтѣрѣ сѣнѣи нѣлѣтрѣрѣ погорѣ де лѣчерю ши се антрѣпошѣ дела дѣхѣль сѣнѣтъ ши дѣлѣ фѣла мѣрѣ сѣ апѣлицѣ ши сѣ рѣстѣгнѣи. пѣнтѣрѣ нѣи лѣзилѣе лѣи пѣлатѣ дин понѣтъ ши се кинѣши ши фѣ лѣропатѣ. ши лѣвѣсе атрѣа зи дѣлѣ скрѣипѣтѣрѣ. ши сѣ сѣи сѣре черю ши шаде лѣдѣрѣпѣта тѣтѣльши. ши мѣрѣ ва вѣни антрѣ мѣрѣрѣ. сѣ жѣдѣче вѣи ши морѣи, че анѣрѣзѣиѣ карѣ сѣрѣзѣиши антрѣ дѣхѣль сѣнѣтъ адеверить че е де вѣиѣ фзкзторю чѣа че дела пзринтеле че кѣ пзринтеле ши вѣ фѣюль ине лѣкинѣмѣ. шѣль мѣрѣи нѣе чѣла че лѣлѣ грѣзѣиѣ прѣрѣчи антрѣ сѣнѣтъ

лѣзѣкорѣлѣши. ши апѣстѣлѣкѣз вѣскѣрика мѣрѣтѣрѣисѣкѣ. зѣн вѣтѣзѣ де арѣтарѣ нѣкѣтѣлѣрѣ, апѣнтѣмѣлѣвѣарѣ морѣилѣрѣ ши вѣиѣа че ва сѣ фѣе лѣвѣкѣ. амин.

Manuscriptul V.

Cuprinde următoarele:

Сократ зѣс нѣи зѣн лѣкѣзторѣ нѣ е май мѣре ка чѣла че лѣкѣрѣзѣ лѣвѣкѣлѣши. соломѣн зѣс мѣре вѣнѣлѣ нѣе кѣнѣнѣзѣ вѣрѣвѣлѣлѣи сѣлѣши чѣи чѣокмѣиѣе каѣа лѣн вѣне дерѣпѣтъ ачѣа ѣ трѣмѣт дѣмнѣзѣх атрѣуѣтѣлѣ. лѣкѣ мѣре лѣзѣлѣпѣтѣ рѣдикѣиши каѣз. мѣрѣ чѣа невѣнѣзѣ ѣ рѣсѣиѣиѣ кѣ мѣнѣиѣе иѣи.

Нѣмаи пѣиѣтѣрѣ кѣ нѣ поѣте вѣе ѣмѣль фѣрѣ мѣре дерѣпѣтъ ачѣа.

Соломѣн зѣче. кѣ нѣ е нѣи ѣ рѣзѣтѣе ка вѣнинѣлѣ шарѣпѣлѣи ашѣ е ши мѣнѣиѣ мѣрѣкѣзѣ, мѣрѣш май вѣне е а сѣта наните лѣлѣлѣи ши шѣтрпѣлѣи. дѣкѣтъ лѣнаните а мѣери мѣнѣиѣсѣ. ши мѣрѣ дѣи мѣери вѣне атѣю пѣкѣтѣлѣ ши дѣиѣтрачѣла мѣрѣи тоци.

Соломѣн. дин трѣи мѣе де вѣрѣаѣи рѣсѣиѣ мѣлѣи вѣнѣи.

Іѣрѣ динѣро мѣе де мѣери нѣи зѣна нѣ афлѣи вѣнѣзѣ.

Зѣс зѣнѣлѣ, де лѣцѣлѣиѣи кѣ трѣи лѣкѣрѣе го-нѣскѣз ѣмѣль дин каѣз фѣмѣль ши каѣа копѣритрѣзѣ. ши мѣере рѣ.

Іѣрѣш де пофѣтеле чѣе трѣспѣиши май мѣлѣтъ цѣи мѣерѣилѣ дѣкѣтѣ вѣрѣаѣи.

Рѣзѣтѣе зѣвѣистѣиѣ.

Пѣзма зѣнде нѣсте мѣре рѣзѣтѣе нѣсте лѣвѣовѣлѣи ши е лѣдѣа лѣкѣрѣе зѣна нѣсте кѣнѣлѣ парѣлѣ ѣмѣлѣи де вѣилѣ алѣтѣа.

Алѣта нѣсте. кѣнѣлѣ те вѣкѣрѣи де рѣлѣ алѣтѣа,

Сѣти грѣгорѣиѣ зѣс кѣ нѣ е май мѣре пѣкѣтъ. дѣкѣтъ пѣзма ши зѣнде нѣсте пѣзма. аколо. нѣи дѣинѣиѣарѣ нѣ е пѣче нѣи лѣвѣовѣ ши ачѣастѣи ма грѣлѣ. пѣкѣтъ лѣ лѣме. зѣвѣистѣе рѣдѣиѣиѣшѣтъ. пѣнтѣрѣ зѣвѣистѣе скрѣиѣ. ѣковѣлѣ: кѣ ера.

Платѣи зѣс зѣвѣистѣиѣкѣлѣ нѣи дѣзнѣѣарѣ нѣ е фѣрѣзѣ бѣалѣ. нѣи скѣмѣпѣлѣ фѣрѣ фрик.

Тѣлѣи зѣс пѣнтѣрѣ зѣвѣистѣе скрѣиѣ лѣлѣиѣе вѣкѣ кѣ кѣинѣ пѣнтѣрѣ кѣ че вѣзѣлѣ тоѣте лѣкѣрѣилѣ лѣи авѣлѣ фѣратѣ сѣзѣ кѣ ле мѣлѣиѣ дѣмнезѣх ши кѣзѣтѣ спрѣнѣсѣлѣ ши ле прѣиѣи. аѣаѣѣе дѣлѣ зѣчѣсе. че нѣмаи че ера дои фѣрѣи анѣтѣю нѣкѣлѣиѣи атѣнѣе ши ачѣастѣа фѣ атѣю вѣсарѣе де сѣзѣнѣе прѣ пѣмѣнѣтъ дин рѣзѣтѣе зѣвѣистѣиѣ.

(Va urma.)

să abată pe alegători dela simțul lor de afecțiune către Franția. Căle, realesul alsatian, primind scirea aceasta în Nizza, și exprimă mulțămirea prin următoarele vorbe: Mulțumesc bravului popor, care n'a fost abătut în statornicia sa, nici prin amenințare și nici prin înfricare. Jurnalul „Paris” scrie între altele, că în butul tuturor opintirilor s'au ales în Elsația și Lotaringia tot oamenii protestului. Asta dovedește eclatant, cât de tare este simțul de afecțiune și iubire către mama lor de mai nainte. Noi nu-i ferim, dăce sus numitul jurnal, dar ne închinăm înaintea rezoluțiunei și-a statornicieii lor. Aceasta foaie crede, că ținuta alegătorilor este o garanță a păcii. *Germania nu va putea năvăli ușor asupra Franciei, cât timp Elsația, țeara vrășmașă, îi stă la spate.*

Reichsratul s'a convocat pe 3 Martie st. n.

„Kreuzzeitung” aduce scirea, că în cestiunea bulgară nu s'a făcut încă mai nimica cu privire la aplanarea lucrurilor. Neîncrederea Porții față de Zankow crește din ce în ce tot mai tare și Poarta se apropie mai mult de principiile regenții; de altă parte Zankow a cădut și din grația Rusiei, căci nici ea n'ar mai avea încredere în el. O depeșă din Viena către jurnalul „Paris” vestesce, că în Bulgaria se pot întempla lucruri mari. Bulgarii au revenit la ideea cea dintâiu, d'a rechema pe principele Alecsandru de Battenberg. Această idee cel puțin preocupă pe toți bulgarii, nu se scie însă, dacă va mai fi reales decât regentă, sau că va fi numit numai ca șef de armată cu titlul principe-regent. Regenta a pertractat foarte mult în privința aceasta cu cabinetele din Viena, Berlin și London.

Desbaterea asupra bugetului ministeriului de culte și instrucțiune publică.

(Urmare.)

In ședința de Mercuri, 16 Februarie n.

Înaintea de ordinea zilei ia cuvântul Daniil Trányi pentru a face următoarea declarație: Me aflu în neplăcută și regretabilă poziție a declara în numele soților mei de principiu, că cu toate, că partidul independent și dela 48 consideră ca un punct însemnat al programului său de partid: deplina egalitate a naționalităților și confesiunilor, acest partid nu poate consimți cu punctul de privire, ce-l reprezintă deputatul Mocșary față de cestiunea naționalităților, și declară, că în privința aceasta nu stă în solidaritate cu dănsul. (Aprobări sgomotoase.)

Urmează la ordinea zilei: Continuarea desbaterii asupra bugetului a ministeriului de culte și instrucțiune publică.

Ignațiu Zimányi: Ministrul se linguesce pe lângă preoțime, pe câtă vreme are trebuință de ea, apoi se folosește de preoțime spre corțesire, ear dacă ia isprăvi și cu aceasta, apoi ațigă împreună cu ministrul-president pe catolici contra protestanților și vice-versa. Vorbitorul dăce mai departe, că el nu se miră, că un astfelu de ministru, ce totodată e catolic, protestant, francmason, ovreu, talmudist și franciscan face cauză comună cu ovreii. (Ilaritate.) Nu votează bugetul.

M.-president Coloman Tisza: (Să auzim! Să auzim!) Onorată casă! Nu am de astădată intențiunea, să me ocup cu antisemitismul și cu înțelepciunea dlor deputați antisemiți. (Aprobări în dreapta.) Cu toate acestea una trebuie să accentuez (Să auzim! Să auzim!) și anume, îmi pare de tot curios, când ultimul vorbitor din șirul dnlor antisemiți me învinovătesce atât pe mine, cât și pe stimatul meu coleg, pe dl ministrul cu cultelor și al instrucțiunei publice, că noi voim să dăm naștere unei lupte între catolici și protestanți, pe când toată activitatea noastră de până acum dovedește contrariul. (Aprobări generale.) Și aceasta o face un om, care a subscris o proclamațiune de alegere, care, o pot dăce, nu consistă din alta, decât din o agitațiune directă în contra unei națiuni din țeară, în contra israeliților. (Așa e! în dreapta.) Este adevărat, că acești dñi deputați cred — precum se pare, căci altcum nu ar putea să vorbească și să lucreze astfel — că israelitul, sau să dăcem ovreul, nu e așa dăcend nici măcar om. Cum acești domni voiesc însă să o aducă aceasta în consonanță cu propoveduirea religiunii despre iubire, aceea eu unul nu pot să o înțeleg. (Aprobări generale.)

Eu însă nu voiesc, precum am dăis, să me ocup cu vorbirile acestor domni deputați; adevăratul motiv, pentru ce anume am luat cuvântul, este vorbirea dlui deputat Mocșary, care cuprinde îndreptări la unele acțiuni de ale mele ca ministru de interne față de cestiunea naționalităților. (Să auzim, Să auzim!) Onorată casă! Regret, că nu am fost present, când dl Mocșary și-a ținut vorbirea. Am auzit, că mulți din șirul casei acesteia s'au întăritat pentru vorbirea aceea. (Așa este! Așa este!) Eu nu me întărit, eu nici măcar că me supăr pe dl deputat pentru vorbirea ținută; îl compătimeșc însă pe dl deputat, (Aprobări generale.) dăce, că îl compătimeșc, pentru că dănsul numai una a ajuns, — poate fără voia dănsului — a ajuns a fi atât în țeară, cât și în străinătate prorocul, marele bărbat al acelora, cari urăsc rassa maghiară, urăsc statul maghiar. (Așa este! Așa este!) Aceasta e o soartă, pentru care e vrednic de compătimire acela, care de sigur, că cu voia sa și-a creat-o. (Așa este! Adevărat este!) Să privim puțin afirmările sale. Mai întâiu dl deputat atacă gu-

vernul, pentru că vre-o câțiva oameni tineri dela gimnasiul din Löcs au fost eliminați. El întreabă: Este oare oprit, ca acești tineri, să cetească diare slovac și să cânte slovacese? De sigur că nu. Ear dacă acest diar slovac, pe care dănsii îl cetesc, e singurul acela, care sub masca libertății de presă maghiară atacă statul ungar, dacă cântarea, ce o cântă, e singură aceea, care vestesce piticia maghiarimei, și răspăndesce ura în contra maghiarilor, atunci nu e permis, stimate dle deputat (Aprobări generale), ear în scolile statului ungar nu este permis, ca să existe propagatori ai unor astfelu de idei. (Aprobări generale.)

Dl deputat arată mai departe asupra hotărârilor comitatelor Sătmar și Târnava mică, în urma căror hotărâri s'au votat impositiv anumite pentru scopuri culturale. El dăce, că ar fi imposibil, ca românii să plătească o dare, ca ei să fie en masse maghiarizați. Dl deputat și aici pucește dintr'o informațiune unilaterală. Hotărârea comitatului Sătmar, precum ea a fost formulată la prima ocaziune, și a fost astfelu interpretată, ca să servească scopurilor de maghiarizare eu ca ministru de interne i-am refuzat încuviințarea; am dat-o mai târziu numai cu condițiunea — și astfelu a fost schimbată și hotărârea, — ca suma aceasta să fie destinată pentru scopuri culturale fără deosebire de naționalitate și confesiune. Cum o asemenea sumă, pusă la dispoziția autorității comitatense, și cu o tendință atât de generală, poate ea să dea privilegiu la o reclamație motivată, eu nu pot s'o înțeleg. (Aprobări în dreapta.) Aceasta e istoria hotărârii comitatului Sătmar. Mai accentuez, că din multe părți am fost atacat, că această hotărâre numai în cuprinsul schimbat am încuviințat-o și așa dăcend, nu am apărat interesele maghiarimei. Eu însă și astăzi cred, că am proces corect; dar e un lucru foarte trist, când un maghiar, plângerea ridicată de alții în contra unei asemenea hotărâri o consideră de îndreptățită. (Aprobări în dreapta.)

Trec acum la hotărârea comitatului Târnavei mici. Nu știu, cunoașce ori nu dl deputat statutele „kultur-egy-let”-ului ardelenesc; căci o reuniune nu se poate judeca după vorbele unor singuratici membri sau după scrierile diarelor, ci numai singur din statutele ei, și pe cât știu eu, în statute nu e cuprinsă tendința de maghiarizare. Ce cu prind aceste statute? Ca în fie-care individ să se desvoalte simțul patriotic, ear spre scopul acesta s'a luat hotărârea, ca să se tipărească și cărți românești nu numai de cele unguresci, ear aceste cărți să se răspăndească prin popor. Ce felu de crimă poate să fie aceasta, ca fiii oamenilor de altă limbă să cetească scrieri patriotice în limba lor proprie, eu nu pot să o înțeleg. (Aprobări în dreapta.) Aceasta reuniune mai are încă o problemă, în contra căreia — dacă l-am înțeles bine — nici dl deputat nu poate să aibă nimic: în statute este cuprins, că acolo, unde rassa maghiară este espusă, ca să dispară și să se disolve în alte naționalități — și cu durere casul acesta există în multe părți ale Ardealului — să se ea dispozițiile de lipsă pentru susținerea maghiarimei în părțile espuse. (Așa este!) Aceasta nu e crimă din partea noastră a serbanilor maghiari, și cred, că fie cine o va și permite.

După ce eu — precum am dăis — nu voiesc, ca să discut mai detal cestiunea aceasta, cred că mi-am împlinit datorința, arătând, care sunt dispozițiile guvernului, atacate atât de vehement din partea dlui deputat, și care ar involucra persecutarea naționalităților. Eu sunt convins, că cea mai mare parte a naționalităților, ce viețuiesc în țeara aceasta — știu, că există unele escepțiuni — nu vor afla în aceasta nimic revoltătoriu, nimic ce ar sēmăna cu un sentiment îndreptat în contra lor. (Aprobări generale.) Pot să amintesc ca dovadă pentru cele dăse — căci dl deputat a protestat și în contra aprobării ministeriale a hotărârilor comitatului Zolyom în urma căror hotărâri numirile unor comune au fost maghiarizate, sau remaghiarizate, — că nu am primit nici măcar dela o singură comună o apelație în contra acelei hotărâri. Dl deputat ar face dar bine, să nu fie mai slovac decât slovacii. (Ilaritate.)

Onorată casă! Dl deputat vede și în aceea o politică de corțesire — și aceasta e una din temele sale de predilecție, — că guvernul spriginesce maghiarizarea violentă și prigonesce naționalitățile. Încât e adevărată această prigonire și încât sprijinirea, ce i-se face trece măsura justificată, — căci pe cât ne este permis, noi vom sprigini de sigur maghiarimea — eu nu o știu. Ce felu de politică de corțesire poate însă să fie aceasta? Luați numai în considerare ce de atâtea ori ați esprimit. Nu demult s'a dăis, că guvernul nu urmăresce o politică maghiară, căci el are de a mulțumi majoritatea naționalităților. Își poate cineva închipui, că guvernul prigonesce pe naționalități numai din simplul motiv al politice de corțesire, când el are de a-i mulțumi existența numai naționalităților? (Așa e! așa e!) Domnii deputați pot să mi creadă, — că deși nu este temeinic ceea ce dăce, anume că noi ne acățăm de fotoliurile noastre — noi nu am împinge terenul de sub picioarele noastre numai și numai de dragul politice de corțesire. (Aprobări în dreapta.) Noi o putem face, și o și facem, când și unde ne poruncesce datorința, cu toate acestea, în lucrarea amintită nu poate afla nimeni o politică de corțesire, și ar fi foarte bine, când dnii deputați, cari atât de buuros citează din vorbirile ținute de alții în anii trecuți, să și dea puțină atențiune și vorbirilor lor, ținute acum sunt vre-o câte-va săptămâni, ca să nu ajungă într'o contradicție atât de frapantă cu sine înșiși, atunci vor afla, că trebuie să crească

spontan convingerea, că nu corăspunde faptelor ori ceea ce ei au dăis acum sunt câteva săptămâni, ori ceea ce dăce acum. (Aprobări generale.)

Onorată casă! Mărturisesc, că regret vorbirea ținută eri de dl deputat Mocșary, regret din acel motiv, căci sunt convins, că și dl deputat o va regreta mai curând ori mai târziu; căci pe stindardul tuturor acelora, cari ca dușmani ai statului maghiar și așa sumuță presa din lumea întreagă în contra noastră, pe acel stindard va fi cel dintâiu nume, numele lui, și cu el vor voi naționalitățile să dovedească nedreptățile, ce le îndură di partea maghiarilor. Acesta e un lucru regretabil, dar eu n'am ce face.

Ședința se sfârșesce la 2 oare d. a.

Ședința de Sâmbătă, 19 Februarie n.

Proiectul de credit pentru honveți și gloate.

Petru Truța: Nesmintit, că politica de naționalități a actualului guvern prin învinovățirea nedreaptă și prin nerespectarea legilor nu numai că au amărit naționalitățile patriei, ci a încercat ca să le și înstrăineze pământul patriei acesteia, așa încât o mare parte din inteligența de altă limbă și mai ales inteligența română, după ce și-a câștigat o cunoștință specială aici în patrie, a fost silită a-și căștiga pâinea de toate dăilele afară din patrie. Inteligența română aici acasă se suspectează ca fiind nepatriotică, i-se spune, că gravitează în afară, și sub preteste de tot soiul a fost trasă această inteligență în cercetare, ear de câte-ori naționalitățile au dat aici în casă espresione plângerilor lor îndreptățite, ministrul-president a fost totdeauna cel dintâiu, care le amenința cu nimicirea. (Reprobări în dreapta.)

Față cu aceste este natural, că naționalitățile nu pot să fie mulțumite cu constelațiunea politică internă; acum când lor li se cer jertfe, dacă s'ar adevări suspătările, că naționalitățile sunt întru adevăr dușmani ai statului, ele ar avea privilegiu, ca să refuze aceste jertfe. (Neliniște.)

Însă, Onorată casă! pentru politica nechibzuită a guvernului noi nu ne vom răsbuna față cu patia. (Aprobări vii și gnerale.) Noi scim prea bine, că vața și puterea unui stat atărnă dela dezvoltarea puterii în momente grele; noi suntem convinși, că o armată bine organizată nu numai că ridică vața statului, dar ea e totodată scutul cel mai sigur pentru binefacerile păcii.

Puceșdend din aceste convingeri, noi vom ținē la credința și alipirea neștrămutată dovedită în decurs de secol, căci noi în legătură cu patria aceasta așteptăm îmbunătățirea sorții noastre. Noi nu vom pregeta a lupta pentru drepturile noastre motivate prin lege, și vom pretinde totdeauna drepturile, ce ne compet ca cetățeni ai statului. Însă în greul moment de față, când este vorba de a mări vața patriei, noi nu voim de a arunca în cumpănă graveminele noastre și nu vom pune de astădată cestiunea de încredere, ci ca dovadă a stimei pentru tron, a iubirii și a alipirii credincioase către patrie vom primi proiectul de lege drept basă a desbaterii speciale. (Aprobări generale.)

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sinodul protopresbiteral

al tractului Cohalm ținut în 5 Februarie 1887.

Sinodul a fost convocat din partea părintelui protopresbiter Nicolau D. Mircea cu cerculariul dto 20 Ianuarie a. c. Nr. 73 și s'a ținut sub presiul celuiiași în Cohalm, în localul scoalei gr. or. Președintele a deschis ședința printr'o cuvântare, prin care a făcut pe scurt istoricul bisericei române ortodoxe resăritene din Transilvania, aprețind cu adăncă pietate faptele bărbatului trimis de provedință la cărma bisericei noastre ardeleană, pe marele arhipăstoriu Andreiu baron de Șaguna adormit în domnul, carele deodată cu începutul luptei pentru egala îndreptățire politică, începe și lupta pentru restituirea vieții constituționale canonice în biserica rom. gr. or. din Ardeal și prezentându-l ca pe un model al vieții noastre bisericesci.

Arată mai departe, că întrunirea odată pe an în sinod protopresc ordinariu, pentru afacerile comune ale tractului protopresc, să o privim ca pe o di de bucurie, ear resplata ostenelelor, ce aducem în interesul bisericei noastre, să fie cuvintele de învțătură ale lui Ioan Gură-de-aur din sfânta și luminată di a învierii Domnului: „De este cineva binecredincios, și iubitoriu de Dăeu, să se îndulcească de acest prasnic bun și luminat, de este cineva slugă înțeleaptă, să între bucurându-se întru bucuria domnului său.”

A urmat apoi cetirea raportului protopresbiterului, din care, abstragend dela multele cifre statistice privitoare la biserica și școală, estrag următoarele:

a) Protopresbiteratul Cohalmului deși cuprinde 39 comune bisericesci, totuși e unul dintre protopresbiteratele cele mai mici în archidieceasă, căci jumătate din acele comune sunt filii.

În Nr. procsim vom publica și scrisoarea dlui Mocșary către alegătorii sei, tot în aceasta cauză. Red.

b) Dotațiunea preoților în cea mai mare parte e atât de mică, încât dacă preoții nu ar avea moșioara lor proprie, — după venitele preoțești, subștința le ar fi aproape imposibilă. — Venitele preoțești variază între 20, 50, 80 și 100 fl. va se dăca absolută majoritate a preoților din acest tract are o dotațiune sub classa a III (400), abia 3 parohii aduc un venit anual pentru preot de 400 fl., și nu se poate numera nici o parohie de classa a II cu 600 fl.

c) În protopresbiteratul Cohalmului sunt în vacanță de mai mulți ani 3 parohii, care din cauza dotațiunii preoțești de tot slabe, nu se pot reintregi cu preoți pelângă toate silințele oficiului protopresbiteral, și că aceste comune fără păstori suferesc deja au început a deveni amenințate de „proselitismul religios,” carele astăzi umblă ași întinde mreaja în toate părțile.

d) Încercările protopresbiterului pentru ameliorarea dotațiunii preoțești, au avut prea puțin rezultat, pentru că poporul încă nu a ajuns a cunoaște foloasele, ce poate avea de acolo, dacă va avea un preot mai bine plătit, și în rari cazuri se află parohie, care din indemnul propriu sau la sfatul binevoitorilor și mai marilor, se amelioreze starea materială a preotului; ear pe de altă parte, chiar și dacă nu ar lipsi aceasta bunăvoință din partea poporului, cu greu se pot face ameliorări, pentru că sărăcia progresează din zi în zi.

Va se dăca, în cea mai mare parte soarta preoților noastre e foarte precară, și e timpul suprem ca biserica (înțeleg pre organele superioare bisericești) să se intereseze cu tot adinsul și de ameliorarea soartei preoților.

e) Remediile întrebuințate până aci pentru stăpînire concubinatelor, ce bântuie societatea omenească, au fost fără rezultat.

f) În protopresbiteratul Cohalmului în decursul anului școlar 1885/6, au funcționat 20 învățători, dintre cari 11 sunt stăviriți în mod definitiv, ear 9 provizori, cari au avut salariu dela 40—200 fl.

g) În acest protopresbiterat există 2 fonduri: a) „fondul tractual școlastic” b) fondul tractual învățătoresc” cari la olaltă dau suma de 2097 florini 47 cr. și se administrează corect din partea organelor competente.

h) Rațiociniile comunelor bisericești, cu puțină excepțiune sunt și devin în regulă.

A urmat apoi pertractările și deliberările protocolare, ce cad în sfera §. 50 punct 1. 3 și 4 din „stat. org.” privitoare la protopresbiterat.

Brașov, ziua intrării în biserică, 1887. Dle Redactor! Pentru primadată ve adresez câteva rînduri din colțul sud-estic al patriei noastre; o fac aceasta în speranță că ve interesează lucrurile, ce vi le comunic.

Ne aflăm la începutul anului, timpul obicinuit de întrunire, de producțiuni și petreceri filantropice. De astădată îmi iau voie a ve comunica decursul unei producțiuni.

Sâmbătă seara 31 Ianuarie (12 Februarie) a. c. avu loc în sala teatrului o producțiune a tinerimei școlare adulte din Brașovul-vechiu — producțiune, care se aranjează cu foarte bun succes de vre-o 2—3 ani încoace sub conducerea zelosului și binecunoscutului nostru învățător d. Candid Mușlea.

Programul executat este următorul:

1. „Audiți acolo” cor micșt executat de tinerimea adultă. 2. „Șoldan viteazul” monolog de Vas. Alesandri, executat de dl Jugănar. 3. „Rugăciunea românului,” cor micșt executat de tinerimea adultă. 4. „Povestea unei păsăruici,” poezie de V. Alesandri declamată de două scolărițe. 5. „Porumbița” solo, executat de dșoara Paraschiva Chiverariu. 6. „Oprisanul,” poezie de V. Alesandri, declamată de elevul I. Acsente. 7. „Frunđușiță” cor micșt. 8. „Bălcescu murind” poezie de V. Alesandri, solo, executat de dl Dumitru Haler. 9. „Jos în vale la isvor,” cântec popular, cor micșt.

Cântările au fost executate peste așteptare de bine, deși la început poate — i s'ar fi părut omului, că va fi problematic un bun succes, vedînd pe ficiori și fete din popor, că se așează a cânta în cor și încă fără note.

Dovadă despre bunul succes e, că cântarea din urmă din cor a trebuit să se repeteze, cerută fiind de public prin lungi aplauze. Solurile încă au satisfăcut pe deplin așteptările publicului; dșoara Chivărariu cu frumoasa sa voce a surprins pe ascultători astfel, încât aplauzele au luat sfîrșit, numai după ce a apărut din nou pe scenă, unde a mai cântat un cântec nu mai puțin melodos ca cel dintăiu. Tot așa a fost aplaudat și „Bălcescu murind” executat de melodioasa voce a dlui D. Haler.

Dl N. Jugănar prin monologul lui „Șoldan Viteazul” a amusat într'un mod foarte plăcut pe ascultători.

Declamațiunile au reeșit preste toată așteptarea. Cu deosebire declamațiunea celor două scolărițe, între cari una era — dacă nu me înșel — chiar fca dlui Mușlea, au făcut o impresiune atât de plăcută asupra publicului prin intonările naturale, încât aplauzele păreau, că nu se mai sfîrșesc. După sfîrșirea programului o ploae nesfîrșită de aplauze și o mulțime de voci se aușiau, strigînd pe conducătorul acestei producțiuni, pe dl Mușlea, carele după ce apărui pe scenă, fu întîmpinat cu entusiastice exclamațiuni de „bravo” și „să trăiască.”

După aceea 18 tineri din popor, între cari și 4 băeți de școală, îmbrăcați în costume foarte elegante, sub conducerea dlui D. Haler, au jucat cu o precisiune neasceptată „călușerul” și „bătuta”; dansul a urmat până la ziua cu foarte mare vioiciune.

Preste tot producțiunea a satisfăcut — ca și în trecut — pe deplin publicul participător, ceea ce face onoare atât dlui Mușlea ca conducător nemijlocit cât și dlui Păr. G. Perșenariu, prin al cărui intermediu s'a adus la îndeplinire astă frumoasă întrunire.

Aceasta — cu o dovadă mai mult în noianul realității, cum că acolo, unde există legătură intimă între preot și învățător, ca primii și cei mai însemnați conducători și desceptători ai poporului, lucrurile merg strună înainte pe adevărata cale a progresului, — poporul se simte vesel și nedespărțit, căci vede în fruntea sa exemple demne de imitat. Un semn de trainică durabilitate și tărie dovedește împregiurarea, când un popor se alipește cu toată încrederea de inteligența eșită din sinul seu.

Dea Ddieu să dureze în înfinit aceste frumoase referințe, cari procură nu numai proprie mulțămire, dar înveselesc și inimile celor din afară. N. n

Raport general

despre activitatea „Reuniunii române de cântări din Sibiiu” și a comitetului ei în decursul anului 1886, cetit în adunarea generală ținută la 14 Faur 1887.

(Urmare.)

Și în anul expirat a studiat corul câteva cântări bisericești după compozițiuni ale domnului dirigent, G. Dima, și le-a executat în biserică din cetate cu ocaziunea unor sîrbători mai mari.

Și o excursiune în „Dumbrava Sibiiului” a aranjat reuniunea noastră în anul expirat, luînd parte public ales și foarte numeros și executându-se din partea corului ei mai multe piese.

Înregistrăm mai departe faptul, că la 2 Iulie 1886 membri activi ai reuniunii au dat o convenire socială dinpreună cu „Corul seminarial,” cu scop ca venitul curat să se împartă în părți egale între reuniune și „Corul seminarial.” La convenirea aceasta a lucrat angajată fiind, și musica militară dela reg. 82, staționat în Sibiiu.

Școala de cor înființată, după cum ne-am fost luat voie a raporta la adunarea generală din anul trecut, de cătră reuniunea noastră cu sucursul „Reuniunii femeilor române din loc,” a funcționat cu bun succes până în vara anului expirat. Schimbarea împrejurărilor, produsă prin deschiderea școlai civile de fete susținută de „Asociațiunea rasilvană” a împedecat deocamdată funcționarea mai departe a acestei școli, e însă speranță, că în viitorul cel mai apropiat ea se va pune de nou la cale.

Atîta cu privire la rezultatul moral dobîndit de „Reuniunea română de cântări din Sibiiu” în decursul anului 1886.

Să vedem acum, care este starea materială a reuniunii?

A. Întrate:

1. Ca cuotisațiuni dela membrii activi:
a) s'au fost preliminar , 100 fl. — cr.
b) au întrat 92 „ 80 „
au întrat mai puțin decît sa fost preliminar, cu 7 „ 20 „

5. Ca cuotisațiuni dela membrii ajutători:
a) sau fost preliminar 300 fl. — cr.
b) au întrat 311 „ — „
au întrat mai mult decît s'a fost preliminar, cu 11 „ — „

3. Venite dela concertele ordinare:
a) s'au fost preliminar 60 fl. — cr.
b) au întrat 105 „ — „
au întrat mai mult decît s'a fost preliminar, cu 45 „ — „

4. Ca ajutoare:
a) s'au fost preliminar 50 fl. — cr.
b) au întrat 106 „ — „
au întrat mai mult decît s'a fost preliminar, cu 56 „ — „

5. Ca interese după capitale elocute:
a) s'au fost preliminar 15 fl. — cr.
b) au întrat 6 „ — „
au întrat mai puțin decît s'a fost preliminar, cu 8 „ — „
cu totul s'a fost preliminar 540 fl. — cr.
și au întrat 727 „ — „
au întrat deci mai mult decît s'a fost preliminar, cu 188 fl. 78 cr.

B. Eșite.

1. Ca remunerațiune dirigintelui:
a) s'au fost preliminar 200 fl. — cr.
b) au eșit 200 „ — „

2. Pentru musicalii:
a) preliminari 80 fl. — cr.
b) eșiti 49 „ 08 „
au eșit mai puțin cu 30 „ 92 „

3. Pentru economat:
a) preliminari 15 fl. — cr.
b) eșiti 12 „ 17 „
au eșit mai puțin cu 2 „ 83 „

4. Ca spese de producțiuni:
a) preliminar 60 fl. — cr.
b) eșiti 41 „ — „
au eșit mai puțin cu 19 fl. — cr.

5. Pentru mobilier:
a) preliminar 20 fl. — cr.
b) eșiti 9 „ — „
au eșit mai puțin cu 11 „ — „

6. Pentru spese divers:
a) preliminar 45 fl. — cr.
b) eșiti 31 „ 82 „
au eșit mai puțin cu 13 „ 10 „
cu totul s'au fost preliminar 420 „ — „
s'au spsat 343 „ 07 „
s'au spsat preste tot mai puțin cu 76 „ 93 „
Venitele preste tot au fost 727 „ 78 „
Eșitele 343 „ 07 „
Starea cassei la 31 Decemvrie 1886 e
deci de 384 fl. 71 cr.
Față cu starea cassei dela 31 Decemvrie
1885 cu 106 fl. 29 cr.
se arată un crascămînt de 278 fl. 42 cr.

Ca venite extraordinare înregistrăm în deosebi ajutoriul de 50 fl. v. a. conferit de institutul de credit și economii „Albina,” și suma de 23 fl. 89 cr., ce s'au transpus acestui comitet pentru fondul reuniunii din partea „diletanților români” din loc. Generoșilor dăruitori li se exprimă și la acest loc călduroasa mulțămîntă a reuniunii.

Rațiociniul pro 1886 fiind dat unei comisii din sinul comitetului spre cenzurare, s'a aflat într-o toate esact.

(Va urma.)

Convocare!

În sensul §. 12. al statutelor „Reuniunii femeilor române” din Sibiiu se convoacă prin aceasta pe ziua de **Duminecă în 22 Faur v. (6 Martie n.)** 1887 la 3 oare p. m. a

XIII-a adunare generală ordinară

în localul societății de lectură română din Sibiiu (strada Cîsnădiei Nr. 7).

Obiecte:

1. Raportul comitetului.
2. Rațiociniul pe anul 1886.
3. Propuneri eventuale.
4. Alegerea comitetului.

Toți p. t. membrii ai reuniunii sunt rogați a participa la adunarea aceasta generală.

Sibiiu, în 13/25 Februarie, 1887.

Maria Cosma,
presidentă.

Bologa,
secretar.

Varietăți.

* (Sciri personale.) Consilierul ministerial Alecsandru Wekerle a fost denumit secretar de stat în ministeriul de finanță; secretariul de stat de până acuma Dr. Fridric Koffinger s'a retras din activitate.

* (Apel.) Societatea „Carpații” prin noua sa reorganizare înființînd o sală de cetire și Bibliotecă, roagă călduros pe toți dnii autori, pe toate onor. Redacțiuni de ziare și reviste, precum și pe dnii editori, ca să bine-vioiască a'i trimite câte un exemplar din operele dlor, pentru care societatea le va rămîne adînc recunoscătoare.

Adresa Societății, Strada Smărdan 24. București.

Comitetul.

* (Curtea imperială) va veni la Buda-Pesta. Spre scopul acesta în castelul regesc din Buda se pregătesc apartamentele cu mare sirguință. Deocamdată se îngrijesc apartamentele Majestăților Lor, de-oare ce părechia princiară de coroană nu-i încă hotărîtă, dacă va veni aici. Cu Majestățile Lor va veni întreaga Curte la Buda. Din incidentul, că mulți dintre furnisorii Curții au fost însărcinați cu mari comande, urmează, că Curtea are de gînd a petrece mai mult timp aici. Cât timp Majestățile Lor se vor întrețină aici, vor mai petrece în capitală și

Archiducele Iosif și familia sa, precum și principele Philip de Coburg și soția sa.

* (Postal). Direcțiunea postală din Sibiu, scrie concurs pentru ocuparea mai multor posturi de servitori în mod interinal, cu un salariu anual de 300 fl. rețut de cuartir și vestimente, pe lângă depunerea 100 fl. cautiune.

Cererile de concurs instruite conform articolului de lege II din anul 1873 în termen de 6 săptămâni se se aștearnă direcțiunei postale din Sibiu.

Sibiu, 16 Februarie, 1887.

* (Necrolog) Ni se scrie, că în 3/15 Faur a. c. s'a înmormântat parochul gr. or. din Oprea-Cârțoara, **Avram Stoica**, care a păstoriț turma lui Christos 19 ani, lăsând după sine o soție iubită și patru fii minoreni. La înmormântarea lui au celebrat șapte preoți, în frunte cu Dl. protopop al Avrighului, Ioan Căndea; ear cântările funebre le a executat corul învățătorilor din comunele învecinate, condus de directorul scoalei cap. din Avrigh, Ioachim Băcillă.

Speranța dulce, ce o avea defunctul și familia sa, s'a dus în pământ deodată cu el, și astăzi oamenii se întreabă alături cu dl. protopresb. Ioan Căndea, care și-a luat la trista vorbire ca motto: „Întoarceți-ve și vedeți de este durere ca durere mea că ce va fi cu familia orfană?” Dovadă despre aceasta adăncă durere, că întreg poporul fără deosebire de etate erupseră în lacrimi, cari nu se mai puteau sfârși, cea-ce e un lucru foarte natural pentru că defunctul preot a fost un adevărat părinte sufletesc. Fieți țerina ușoară și memoria binecuvântată.

* (Cutremur de pământ.) În părțile sudice ale Franciei și părțile vestice ale Italiei, în 23 Februarie a fost mare cutremur de pământ, cu deosebire în Nizza, unde mai multe case s'au surpat, altele s'au crepat, ba și câteva casuri de moarte s'au întâmplat. Comunicațiunea e întreruptă, până ce nu se va constata starea tunelelor și a podurilor.

* (Furnisări pentru gloate). Ministrul honveșimei, voină în înainta industria țerilor coroanei ungare, s'a adresat către societatea industrială a țerei precum și către casele de comerț unguresci și croate, ca să pregătească după mustre și formele date, garnituri de echipament pentru gloate în timp de război.

* (Ofițeri la gloate.) La ministrul honveșimei s'au înaintat numai peste 20,000 de petiții pentru ocuparea posturilor de ofițeri la gloate. Funcționarii dela căile ferate au primit dela direcțiune o circulară, prin care li se face cunoscut, că se nu se anunțe ca ofițeri la gloate de oarece sunt necesari în cas de rebel, tot astfel funcționarii dela poste și telegrame.

* (Esportul cailor.) Monarchia noastră a interzis esportul cailor, cu toate acestea după cum scrie „Resboiul” a acordat guvernului din România d'a și cumpăra cai pe seama armatei române.

* (Nunțul nenorocirii dela Sedan.) „Figaro” din incidentul morții colonelului conte Reille spune, că repausatul conte a fost soțul de arme al împăratului Napoleon și ca atare în ziua nenorocirii dela Sedan, dănsul a fost trimis la regele Prusiei cu epistola de predare. Buchs, cunoscutul biograf al principelui Bismarck, ca martor ocular, ne spune următoarele despre îndeplinirea tristei misiuni a contelui Reille: „Reille, colonelul francez, înainta în cetină cu calul pe deal în sus. În depărtare de deșe pași de regele se dă jos de pe cal, pășesc înaintea regelui și îi înaintază o epistolă mare prevedută cu un sigil roșu. Colonelul e om înaintat în etate, de statură mijlocie și uscăcios. Sabia îi lipsește. Regele desface epistola, o cetese, îi o dă și lui Bismarck și la alți domni din giurul seu. Contele Reille, care la început s'a retras la o parte, întrăcea se amestecă în vorbă cu colonelii prusieni. Moștenitorul tronului, Bismarck, Moltke și principele Coburg încă vorbesc cu dănsul, până când regele și Bismarck se consultă asupra celor ce au de făcut, și în fine încredințează pe Hatzfeld cu scrierea rezultatului. După vreo câteva minute Hatzfeld e gata cu epistola, pe care regele numai decât o subscrie; servițiul mesei la subscriere la făcut un scaun, ținut de majorul Alten. Reille cu v'ro câteva minute înainte de 7 oare se pune pe cal și în amurgul sărei, în societatea unui ofițer și a unui hornist dela uhlan, sub standard alb, se întoarce la Sedan.”

* (Jertfele științei.) Neguțatori întorși din interiorul Africei, au răspândit pe cale telegrafică scirea, că scrutătorii african, austriacul Dr. Emil Holub ar fi fost ucis împreună cu soția și tovarășii sei, de sălbaticii autochtoni. Mașculumbe se schiamă canibali, cărora se crede, că ar fi cădut jertfă acești luptători ai științelor. Ultima epistolă a tinerului călătoriu era datată din 15 Mai 1886 din Panda-ma-Tenka. Sunt 9 luni de zile de atunci și până azi Dr. Holub n'a mai dat scire despre sine.

* (Juvaerele coroanei franceze) se vor licita la Paris în 12 Mai a. c. Se vede, că republica voiesce să șteargă toate urmele imperiului de odinioară. În pavilionul de Flore vor fi espuse zilele aceste juvaerele, ce se vor licita, între cari se află 51,403 briliante (cu totul 9910 carate), 21,119 rosete (471 carate) și 2693 mărghăritare (7034 carate). Coroana însăși și spada de dauphin s'au predat deja monetăriei statului spre topire.

* (Veteranii din Viena) s'au constituit între strigate entusiastice de „să trăiască împăratul” în „gloate voluntare de veterani”. „Noi cei ce am înbătrânit pe câmpul de război — strigau

în gură mare — nu putem sta cu mâinile în sân. Noi am luptat pentru onoarea Austriei și voim a lupta și deacum înainte. În timp de război noi bătrânii toți vom întineri!” Entusiasmul e mare, căci pericolul e departe.

* (Despre războiul scrie) „P. Lloyd”, că la cas, când s'ar declara între monarchia noastră și Rusia, aceasta din urmă e gata, căci s'a concentrat astfel armata, încât în momentul declarării războiului mase puternice de trupe regulate și de cavalerie, vor cuprinde Galiția și Bucovina, vor da foc satelor, vor înprăscia pe oameni și vor pune pedeci mobilizării. „Budapester Journal” susține, că mai multe regimente de cavalerie și baterii călărețe de dincoace și dincolo de Laita încă de săptămâni sunt gata spre a-și ocupa locul lor împotriva cavaleriei ruse. Fiecare detașament și are ținta destinată, unde se se împotrivescă și chiar pe drumul de fer s'au făcut dispozițiuni, ca să se poată aduna cât mai îngrabă miliția în țerile ostice.

* (Telefonul între Paris și Brüssel.) la 2 Faur președintele republicii franceze se întreține direct la vorbă cu regele Belgiei prin mijlocirea telefonului. Căruind după aceea împreună s'erma cu palatul „Clysée” din Paris, și se anunță adjutantului din oficiu, colonelului Lichtenstein, că regele Leopold doresce, să vorbească cu președintele republicii. Dl. Jules Grévy, care îndată a fost înștiințat de generalul Bruyère, se duse în locul, unde e a telefonul seu și vorbi regelui Leopold: „Sunt fericit, că Maj. Sa îmi dă ocaziune a-i împărtăși adevăratele sentimente, cari le nutresc pentru fericirea și sănătatea Maj. Sale.” Regele Belgiei răspunde: „Mulțumesc dlui preșident pentru complimentele sale, și eu îi împărtășesc cordial pe ale mele. Asta e o admirabilă invențiune, speriez, că ea va fi foarte folositoare dezvoltării raporturilor pentru țerile noastre.” Regele întreabă de dl. Granet, ministrul postal și al telegrafului din Franca, dacă se află la președintele republicii. La răspunsul negativ alui Grévy, îl roagă regele să împărtășească ministrului francez felicitări. „Eu aud de minune,” zise regele. Vorbirea a durat v'ro deșe minute.

Posta redacțiunei.

Dlul E. I. în B. Lucrul e învechit. Dacă se trimetea la timpul seu cu plăcere îi dam loc. Red.

Un copil al timpului, care pentru puțini bani oferă mult, ați ajutat unei trebuințe. Cu puțini cruceri se poate face o radicală curățenie a corpului seu și astfel a depărta boalele unui bărbat, care pentru neregularități în mâncare, sgârciri are lipsă de cură (nemistuire, îndopare, suferințe de stomach, de ficat, de circulare de sânge, neapetitul etc. Noi recomandăm pilurile de Svițera ale lui R. Brandt conținând o schat. 70 cr. în farmacii. Să se observe că fiecare schatulă e prevedută cu o cruce albă în pământ roșu pe lângă numele R. Brandt.

Nr. 219

[1543] 1—3

EDICT.

Ioan I. Ceposu gr. or. din Moeciul inferior, carele mai bine de 10 ani a părăsit cu necredință pe legiuita sa soție Ecaterina Runcean gr. or. din Moeciul inferior, fără a se scî ubicațiunea lui și dacă mai trăiesce; prin aceasta se citează în termen de un an și o zi dela datul de față să se prezenteze înaintea subscrisului oficiu, căci la din contră cererea de divorțiu a soției sale se va pertracta și în absența lui.

Zernesci, în 29 Ianuarie, 1887.

Oficiul protopresbiterial gr. or. al Branului.

Traian Meșian,
protopresbiter.

Nr. 115

[1544] 1—1

Publicațiune.

Prea veneratul consistoriu archidicesan, cu sentința sa dto 21 Ianuarie 1887 Nr. 6730/1886 B. a desființat căsătoria dintre Ioana Mucenic Ghib și pribegitul ei bărbat Nicolae Gusan, ambii din Boz, ceea-ce conform §-lui 124 din procedura judecătorească

în cauza matrimonială, se aduce la cunoscință publică

Mercurea, la 10 Februarie, 1887.
Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurei.

I. Droc,
prot.

Nr. 116

[1545] 1—1

Publicațiune.

Prea veneratul consistoriu archidicesan, cu sentința sa dto 20 Ianuarie 1887 Nr. 6729/1886 B. a desființat căsătoria dintre Raveca Moise Gusan din Gârbova și pribegitul ei bărbat Alecsandru Cirstea din Dobârea, ceea-ce conform §-lui 124 din procedura judecătorească în cause matrimoniale se aduce la cunoscință publică.

Mercurea, la 10 Februarie, 1887.
Oficiul protopresbiterial al tractului Mercurei.

I. Droc,
prot.

Dr. Adalbert Balinth,

proto-medic montan emerit aduce la cunoscință publică, că s'a mutat cu locuința în Sibiu — Sag Vorstadt, Brückengasse Nr. 9. și-și ofere on. public serviciile sale, mai cu samă în specialitatea morburilor de copii. Ordinează în toată ziua dela 8—9 a. m. pentru miseri gratuit. [1536] 3—3

Nr. 961 civ. 1887.

[1537] 3—3

Publicațiune.

Din partea tribunalului regesc din Elisabetopol se aduce la cunoscință publică, că în urma cererii proprietarului Martin Schuster et cons. din Măgărei pentru concederea comasării hotarului comunei Măgărei, spre acest scop se defige și de pertractare 5 Aprilie 10 oare a. m. a.

e. ce se va ține în cancelaria comunală din Măgărei, la care pertractare se citează toți interesații în cauză cu aceea observare, că părțile, ce nu se vor înfățișa se vor considera ca învoite cu comasarea.

Din ședința tribunalului din Elisabetopol, ținută la 14 Februarie, 1887.

Nagy Lajos,
preș.

V. Iakab Árpád,
notariu.

„ALBINA” institut de credit și de economii în Sibiu.

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Albina” se învită prin aceasta în virtutea §-lui 20 al statutelor societății la

a XIV-a adunare generală ordinară

care se va ține în Sibiu la 29. Martie 1887 st. n. înainte de ameași la 10 oare în casa institutului (strada Baier Nr. 1).

Obiectele:

1. Raportul anual al Direcțiunei; Bilanțul anului 1886 și Raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului rcalizat, conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri de binefacere.
4. Fiesarea prețului marcelor de prezență pe anul curent.
5. Alegerea a lor doi membrii în consiliul Direcțiunei în locul acelor doi, al căror mandat au expirat în sensul §-lui 36 din statute, și substituirea prin alegere a unui membru repozat dela ultima adunare generală încoace. (§. 37.)

Domnii acționari, cari în sensul §. §. 22, 23 și 24, din statutele societății voiesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rogați a și depune la casa institutului acțiunile lor și eventual dovezile de plenipotență cel mult până Vineri în 25 Martie a. c. st. n. 6 oare p. m.

Sibiu, 11 Februarie, 1887.

[1538] 2—2

Direcțiunea Institutului „Albina.”